

การศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ วิชาชีววิทยา
เรื่อง ระบบต่อมไร้ท่อ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้
แบบร่วมนิเทศน์การแบ่งกลุ่มแบบกลุ่มสัมฤทธิ์*

A Study on the Effect of Biology Learning Package in
Endocrine System by Using Cooperative Learning Technique
STAD in Grade 11 Students

จริยา กำลังมาก**
ดร.ภัทรภรณ์ ชัยประเสริฐ***
ดร.สพลดภาร์ ศรีแสนยองค์****

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) สร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ วิชาชีววิทยา เรื่อง ระบบต่อมไร้ท่อ ให้มีประสิทธิภาพ ที่ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาชีววิทยา เรื่อง ระบบต่อมไร้ท่อ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมนิเทศน์การแบ่งกลุ่มแบบกลุ่มสัมฤทธิ์ 3) ศึกษาเจตคติทางวิทยาศาสตร์ของผู้เรียนหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมนิเทศน์การแบ่งกลุ่มแบบกลุ่มสัมฤทธิ์กับเกณฑ์ระดับดี วิธีดำเนินการวิจัยประกอบด้วย 1) การสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ 2) ทดสอบคุณภาพเครื่องมือ และเก็บรวบรวมข้อมูล 3) ทดลองใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างในการทดลอง คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนพันสพิทยาคาร จำนวน 43 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ วิชาชีววิทยา เรื่อง ระบบต่อมไร้ท่อ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบวัดเจตคติทางวิทยาศาสตร์ สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ค่าเฉลี่ย, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน, E_1/E_2 และ t -test (Dependent samples)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ วิชาชีววิทยา เรื่อง ระบบต่อมไร้ท่อ ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ $E_1/E_2 = 83.55/78.68$

2. นักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาชีววิทยา เรื่อง ระบบต่อมไร้ท่อ หลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

*วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนวิทยาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

**นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนวิทยาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

***อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ภาควิชาการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

****อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ภาควิชาการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

3. นักเรียนกลุ่มทดลองมีเจตคติทางวิทยาศาสตร์ อยู่ในระดับดี

คำสำคัญ: ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบกลุ่มสัมฤทธิ์

Abstract

The purposes of this research were 1) To construct learning package in biology which meet the performance standard criterion at $E_1/E_2 = 80/80$. 2) To compare biology achievement in grade 11 students on the topic of endocrine system between before and after learning by using biology learning packages with cooperative learning technique STAD. 3) To study scientific attitude of the students after using biology learning package with cooperative learning technique STAD at good level. The research procedure consisted of 3 steps: the first, constructing biology learning packages; the second, testing a quality of the research tools and the third, carrying out experiments by using the biology learning packages. The samples were grade 11 students from Phanatpittayakarn School with a sample of 43 students. The data collection instruments were biology learning package in endocrine system, Achievement test and scientific attitude test. The data were analyzed by mean, standard deviation, E_1/E_2 and t-test for dependent.

The finding revealed as follows:

1. The efficiency of the biology learning packages on the topic of endocrine system achieved the standard at $E_1/E_2 = 83.55/78.68$
2. The student achievement after learning through biology learning packages on the topic of endocrine system was higher than those before learning with a statistically significant at the .05 level.
3. The student scientific attitude was at a good level

Keywords: Learning package/ Student teams achievement division (STAD)

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ได้แก่ การให้ความสำคัญต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นอันดับแรก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ใน การจัดการเรียนการสอนสิ่งที่ผู้สอนควรหันมาดู ทำอย่างไรจึงจะทำให้ผู้เรียนทุกคนเกิดการเรียนรู้สูงสุดตามศักยภาพของตน ฉะนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนต้องมีการศึกษาวิเคราะห์ผู้เรียน เนื้อหา เวลา สื่อและปัจจัยอื่น ๆ เพื่อนำมาใช้วางแผนการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมอีกด้วย

เรียนรู้ของผู้เรียนมากที่สุดเนื่องจากจะเป็นกระบวนการ แนวทางในการสอนที่ครอบคลุมผู้เรียนในชั้นเรียนที่มีความรู้ความสามารถที่หลากหลายและมีความต้องการในการเรียนรู้ที่ต่างกัน

นอกจากนี้ในกระบวนการเรียนการสอน วิทยาศาสตร์ยังพึ่งพาอยู่หลายประการ ทั้งการที่ผู้สอนขาดเทคนิคการสอนที่เหมาะสมทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย และปัญหาการขาดแคลนสื่อการเรียนรู้ และแหล่งค้นคว้าที่เหมาะสม ซึ่งส่งผลต่อกระบวนการสร้างความรู้และขาดเจตคติที่ดีทางวิทยาศาสตร์อีกด้วย

(สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2541) การจัดการเรียนการสอนที่ดึงความมีการวางแผนหรือจัดเตรียมสื่อการสอนที่หลากหลายและเหมาะสมต่อเนื้อหาวิชา เพื่อให้ผู้เรียนสนใจครรภ์และมีส่วนร่วมในชั้นเรียน โดยการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่สามารถนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายของการเรียนวิทยาศาสตร์ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเช่นนี้ คือ การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรม (จากรุชา สมศรี, 2550) เนื่องจากชุดกิจกรรมเป็นสื่อหนึ่งในการพัฒนาความสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยมีการจัดสื่ออย่างเป็นระบบ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง สร้างความสนใจในการเรียนทำให้ผู้เรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย (องอาจนัยพัฒน์ และนันท์กัส พลเดมา, 2555) ซึ่งการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองจากการปฏิบัติจริง จะช่วยให้ความรู้ที่เกิดขึ้นมีคุณค่าต่อผู้เรียนและผู้เรียนสามารถจัดทำความรู้นั้นได้อย่างมีความหมาย (Ausubel, 1963)

นอกจากการใช้สื่อการสอน เช่น ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แล้วนั้น ครูผู้สอนยังต้องหาแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมต่อห้องเรียนอีกด้วย ทั้งนี้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้แสดงความรู้ด้วยตนเอง นับว่าเป็นรูปแบบที่สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนรู้และจัดทำนำเสนอได้เป็นอย่างดี โดยการจัดการเรียนรู้ที่เป็นที่ยอมรับรูปแบบหนึ่งคือ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative learning) ซึ่งนอกจากจะสร้างความสามัคคีและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านการทำงานกลุ่มในบทบาทหน้าที่ในกลุ่มของตนแล้วนั้น การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือยังส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น เพราะผู้เรียนได้เรียนผ่านการปฏิบัติจริงและเกิดการเรียนรู้ผ่านแนวคิดที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ (Lord, 2001) และการที่ผู้เรียนที่มีความสามารถที่แตกต่างกันได้เรียนรู้ร่วมกันผ่านการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่มยังมีแนวโน้มที่จะทำให้ผู้เรียนมีความเจ้าใจในเนื้อหาอย่างลึกซึ้งและเกิดการจัดทำได้มากกว่าการเรียนรู้ในกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถที่เหมือนกัน

(Thomas, 2000) ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือนั้นมีหลายรูปแบบด้วยกัน โดยรูปแบบที่ผู้วิจัยให้ความสนใจคือ การเรียนแบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์ (Student teams achievement division: STAD) ซึ่งเป็นเทคนิคที่เน้นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อยๆ โดยสมาชิกในกลุ่มจะคลายความสามัคคีและเพศ ในการจัดกิจกรรมการเรียนจะเปิดโอกาสให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ชักถาม อภิปรายเกี่ยวกับเนื้อหาในบทเรียน ทั้งนี้สมาชิกทุกคนจะมีหน้าที่และความรับผิดชอบต่อกลุ่มร่วมกัน มีการช่วยเหลือซึ่งกันเพื่อเป้าหมายและความสำเร็จของกลุ่ม

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ วิชาชีววิทยา เรื่องระบบต่อมไร้ท่อ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบกลุ่มสัมฤทธิ์ โดยเน้นการทำกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่ม โดยแบ่งเป็นกลุ่มน้ำดีกีที่มีสมาชิกเพศและความสามารถต่างกัน เพื่อให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาร่วมกัน นอกจากนี้ยังเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนช่วยเหลือกันโดยนักเรียนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อนในกรณีที่นักเรียนเกิดข้อสงสัยหรือไม่เข้าใจในเนื้อหา และงานที่มอบหมายให้ปฏิบัติ ซึ่งจะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น ทั้งนี้นักเรียนจะมีครุอย่างช่วยเหลือซึ่งแนะนำเมื่อเกิดปัญหาขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

- เพื่อสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ วิชาชีววิทยา เรื่อง ระบบต่อมไร้ท่อ ให้มีประสิทธิภาพ ที่ 80/80
- เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาชีววิทยา ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่อง ระบบต่อมไร้ท่อ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบกลุ่มสัมฤทธิ์

เหตุผล 4) ความเพียรพยายาม 5) ความละเอียดรอบคอบ 6) ความซื่อสัตย์ซึ่งถือว่าเป็นไปตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง มีการแลกเปลี่ยนความคิด ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็น มีความเพียรพยายาม และรับฟังความคิดของผู้อื่นสอดคล้องกับงานวิจัยของ วันวิชาชีววิทยา (2556) ที่ได้ทำการศึกษา เรื่อง การสร้าง ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดูแลรักษาสัตว์ ที่มี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การ สอนแบบผสมผสานระหว่างวัสดุจัดการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) กับการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ผลการศึกษาพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติทาง วิทยาศาสตร์หลังเรียนของนักเรียนมีค่าเฉลี่ย 3.38 ซึ่ง เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด คือระดับดี

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมสำหรับการนำไป ปรับใช้กับเนื้อหาที่ไม่สามารถทำการทดลองได้ เนื่องจาก กิจกรรมจะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติกิจกรรม ด้วยตนเอง

2. หากนักเรียนได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ที่ กำหนดไว้ครูผู้สอนควรมีการจัดกิจกรรมหรือการสอน ซ้อมเสริมให้กับนักเรียนเพิ่มเติม เพื่อให้นักเรียนมีผลการ เรียนที่ดีขึ้นตามเกณฑ์ที่กำหนด

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการทดสอบความคงทนของความรู้ หลังจากการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรม การเรียนรู้เพื่อเป็นหนทางหนึ่งในการประเมินคุณภาพ ความเหมาะสมของกิจกรรมและเนื้อหาในชุดกิจกรรม การเรียนรู้

2. ควรมีการศึกษาผลของการใช้ชุดกิจกรรม การเรียนรู้ในตัวแปรอื่น ๆ เช่น ทักษะกระบวนการทาง วิทยาศาสตร์ การคิดวิเคราะห์ การให้เหตุผล การคิดแก้ ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ เนื่องจากเป็นตัวแปรที่สามารถ เชื่อมโยงวิทยาศาสตร์สู่ชีวิตประจำวันให้นักเรียนเห็นผล ได้อย่างชัดเจน

เอกสารอ้างอิง

กนกพร งามแสง. (2541). การเปรียบเทียบผลการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดอย่างมีเหตุผลและการสอนตามคุณมือ ครูของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอุดรธานีพิทยาคม. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.

กรุงเทพฯ: วัฒนาพาณิช.

จันทร์จิรา รัตตโนบุลย์. (2549). การพัฒนาชุดกิจกรรมค่ายอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เรื่อง การอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมค่ายอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมแบบ เมื่อกลุ่ม. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชามัธยมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย ศรีนครินทร์วิทยา.

- จากรุชา สมศรี. (2550). การศึกษาผลลัมภุที่ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และความตระหนักรู้คุณธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการแสดงวิทยาศาสตร์ที่สะท้อนความรู้คุณธรรม. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการมัธยมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- ษัชยงค์ พรมวงศ์. (2520). ระบบสื่อการสอน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นวลยิ่งค์ วัชرنรันดร์. (2549). การพัฒนาการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่อง ด้วยเทคนิคการเรียนแบบร่วมนือชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- นาดศิริ มุพิดา. (2554). การพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมนือกันเรียนรู้เทคนิค STAD เรื่องวิธีเรียงสับเปลี่ยนและวิธีจัดหมู่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. ปริญญาบัณฑิตศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- บุญชน ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยสำหรับครู (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สุวิรยาสารสน.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: สุวิรยาสารสน.
- วันวิสาข์ ศรีวิไล. (2556). การสร้างชุดกิจกรรมการเรียนก่อสุ่นสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เรื่องพืช สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การสอนแบบผสมผสานระหว่างวิธีการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) กับการเรียนแบบร่วมนือด้วยเทคนิค STAD. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนวิทยาศาสตร์, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สถา瓦 แสงอ่อน. (2546). การพัฒนาชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์ เรื่อง สับประดหท้องถิ่นในจังหวัดประจำบ้านคือชั้นสำหรับนักเรียนชั้นที่ 3. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย. (2541). วิกฤตการณ์วิทยาศาสตร์ศึกษาของไทย. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2544). การผลิตนวัตกรรมการเรียนการสอน การสร้างแบบฝึก. ชัยนาท: ชัมรนพัฒนาความรู้ด้านระเบียนกฎหมาย.
- องอาจ นัยพัฒน์ และนันท์นภัส พลเตม. (2555). ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับและใช้นวัตกรรมทางการศึกษาผ่านเครือข่ายการเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพครูในสถานศึกษาชั้นปีที่ 1. สารพุทธิกรรมศาสตร์, 18(1), 112-113.
- อรุณี ใจเงิน. (2547). ผลการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้เทคนิค STAD. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อัจฉรา ไชยโย. (2555). ผลของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมนือด้วยเทคนิคแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์ที่มีต่อผลลัมภุที่ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และความพึงพอใจต่อการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วารสารศึกษาศาสตร์, 23(3), 151-161.
- อุญญาดี จันทร์สนธิ. (2536). การวิจัยวิธีสอนเพื่อการเรียนแบบร่วมนือกัน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- Ausubel, D. P. (1963). Cognitive structure and the facilitation of meaningful verbal learning.
Journal of Teacher Education, 14, 217-222.
- Lord, T. R. (2001). 101 Reasons for using cooperative learning in biology teaching.
The American Biology Teacher, 63, 30-38.
- Slavin, R. E. (1995). *Cooperative learning: theory, research and practice* (2nded.). Boston: Allyn and Bacon.
- Thomas J. W. (2000). Cooperative student activities as learning devices. *Chem, 72(7)*, 293-295.